

[Arne Melchior]

land uden tvangsindgreb, uden centrale fonds, men bare ved en fornuftig tilrettelæggelse, er blevet spredt, altså ved retten til og muligheden for at eje sin bolig. Det er vel en vidunderlig form for økonomisk demokrati, og hvis det er den slags ting, kan man finde os, men ikke ved de andre ting.

Må jeg så til slut sige et par ord om a-raketter, der jo har spillet en rolle både i dagens aviser og i dagens debat. Selv om der kommer en forespørgselsdebat, føler jeg trang til at sige et par ord om dette, også fordi CDs klare stillingtagen til dette spørgsmål formodentlig har kostet os et par mandater. Det er der i hvert fald mange af vore venner og også visse uvenner der har sagt til os. Det er også CDs vilje at støtte den fælles danske udenrigspolitik, der går ud på Norden som atomfri zone, hvis og når dette er muligt. Ingen skal komme og sige, at vi elsker a-bomber eller a-raketter mere end nogen anden, og ingen har ret til at stille sig hellig an, når det gælder afsky for krig og kærlighed til fred. Ingen person og intet parti er finere eller mere berettiget end andre. I CD afskyr vi også a-våben. Vi afskyr også kanoner og brandbomber og geværer og maskingeværer og morterer. Det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at Danmark er medlem af en forsvarsalliance, som har til formål at forhindre krig, og hvis denne forsvarsalliance kommer til det resultat, som socialdemokraten Helmut Schmidt har udtalt for sit vedkommende, at Vesten ikke kan give afkald på våben, som den potentielle fjende ikke selv giver afkald på – og det er kun nogle få uger siden, at den tyske kansler udtalte dette – ja, så mener vi, at Danmark, som vi elsker mest, og som står os nærmest, ikke kan opføre sig som en merberettiget nation, som en luksunation, som kan sige, at det er i orden, at tyskere og englændere og franskmænd og amerikanere må have med det djævelskab at gøre, men vi vasker vore hænder og tager hvide handsker på. Vil man målet, og målet er et troværdigt forsvar af Danmark netop med det formål at undgå benyttelsen af disse våben, at undgå, at krigen skal bryde ud, må man også ville midlerne og ikke stille sig hellig an.

Wilhelm (VS):

Jeg skal såmænd kun tage et enkelt punkt op. Statsministeren havde jo kun tid til at svare på de væsentligste spørgsmål, bl. a. hvilken af kasketterne der var den fineste, og kunne derfor ikke svare på spørgsmål om valglofterne omkring DUC-merfortjenesten. Det gjorde så den socialdemokratiske ordfører, og jeg vil godt sige tak for den forklaring om, hvad der lå i andre væsentlige og relevante spørgsmål i den ordførertale, men det skete jo altså med en henvisning til ordførertalen i første runde, og det er jo ikke alt for præcist. Må jeg sige, at i denne ordførertale står der også: »Socialdemokratiet ser frem til, at det lykkes energiministeren i forhandlingerne med Dansk Undergrunds Consortium at få intensiveret kortlægningen og udforskningen af energiressourcerne i Nordsøen. Vi mener, at den kritik, der har været fremført mod en for langsommelig udforskning og en for langsommelig udnyttelse, har været berettiget.«

Det er jo meget godt, det mener man altså nu, men hvad var det, den daværende handelsminister sagde, da han havde gasaftalen af den 15. juli 1976 i hus? Man fik intet i den aftale for at afstå rettighederne én gang til betingelsesløst undtagen en forhandlingsret om en forkøbsret til gassen og så én ting til – og det er den, der spiller en rolle her – en blokopdeling af arealet, som daværende handelsminister Erling Jensen over for hele offentligheden udlagde på denne måde: her har vi garantien for en intensiveret efterforskning og udnyttelse. Vi andre sagde: det passer ikke, og det, der nu er sket på det sidste, er, at handelsministeriets eget tilsyn erklærer, at efterforskningsaktiviteten ikke er steget, den er faldet inden for de seneste år. Og så kommer den socialdemokratiske ordfører og siger, at man ser hen til at få aftaler om, at denne intensivering forekommer nu i fremtiden. Men man har jo givet afkald på alle trumferne i det spil.

Det er også i lyset af denne given afkald, at man bliver nødt til at se svaret fra hr. Ole Espersen og det manglende svar fra statsministeren om valgloftet omkring inddragelse af merfortjenesterne. Man vil forhandle disse ting med DUC, det er altså det længste, vi nu hører, efter at valget er overstået. Under valgkampen hed det fra skyggeenergiministeren: man vil tage fat straks efter valget i regeringen på det spørgsmål. Nu vil man for-